

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/15/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111201471
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2011:5111201471.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou v právnej veci navrhovateľky: C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., I. XXXX/XX, proti odporcovi: Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. deťom K. G., nar. XX.XX.XXXX a S. K. G., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča,

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo C. G., rod. T., nar. XX.XX.XXXX a Z. G., nar. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa 13.12.2008, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Bytča, vo zväzku 8, ročník 2008, na strane 87, pod poradovým číslom 50, r o z v á d z a.

II. Súd schvaľuje dohodu o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom v nasledovnom znení:

Maloletá S. K. G., nar. XX.XX.XXXX a K. G., nar. XX.XX.XXXX, sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá zároveň bude osobou poverenou spravovaním majetku maloletých a ich zastupovaním.

Odporca je povinný platiť výživné na maloletú S. K.X. vo výške 75,- Eur mesačne a na maloletú K. G. vo výške 75,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku o rozvode manželstva.

Odporca je oprávnený stýkať sa s maloletou S. K. a maloletou K. neobmedzene, po vzájomnej dohode s navrhovateľkou, berúc ohľad na záujmy a potreby maloletých.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.01.2011 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom a zároveň žiadala zveriť maloleté do svojej starostlivosti.

Navrhovateľka k návrhu pripojila sobášny list, rodné listy.

Dňa 11.05.2011 bola súdu doručená správa kolízneho opatrovníka.

Následne súd nariadil ústne pojednávanie na deň 11.08.2011, 14.10.2011, 02.12.2011, na ktoré predvolal účastníkov konania riadne a včas. Odporca a kolízny opatrovník sa na pojednávanie nedostavili, pričom odporca podaním zo dňa 18.10.2011 súdu oznámil, že súhlasí, aby sa vec prejedнала v jeho neprítomnosti. Súd vec prejednal v ich neprítomnosti za splnenia podmienok v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu, a to predovšetkým sobášny list, rodné listy; podanie odporcu zo dňa 18.10.2011; správa kolízneho opatrovníka zo dňa 11.05.2011; ako aj pripojený spis Okresného súdu Žilina č.k. 21P/22/2011.

Súd mal zistené, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 13.12.2008 a u navrhovateľky išlo o prvé manželstvo.

Podľa uvedenia navrhovateľky manželstvo s odporcom je hlboko a dlhodobo rozvrátené, odporca sa správal k rodine ľahostajne, často prichádzal v neskorých nočných hodinách, niekedy sa vôbec nevrátil domov. Svoj voľný čas trávil v pohostinstvách, domov prichádzal pod vplyvom alkoholu. Často sa správal agresívne, dokonca sa jej odporca priznal, že prehral peniaze na automatoch. Od 15.01.2011 sa odsťahovala od odporcu aj s deťmi, aby deti mohli vyrastať v pokojnom prostredí a aby neboli vystavované stresovým situáciám zo strany odporcu.

Taktiež uviedla, že nie je ochotná obnoviť manželský vzťah.

Odporca sa v písomnom podaní zo dňa 18.10.2011, na ktorom bola notárom osvedčená pravosť jeho podpisu, vyjadril, že súhlasí s návrhom na rozvod.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že medzi účastníkmi nastal rozvrat takej intenzity, že ich spolužitie v manželskom zväzku je nemožné. Účastníci vo vzájomnom vzťahu nekonajú v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine - porušujú povinnosť vzájomne si pomáhať, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Ani jeden z predpokladov fungujúceho manželského spolužitia vo vzťahu medzi účastníkmi neexistuje. Manželstvo účastníkov si neplní ani jednu zo svojich funkcií. Účastníci si v manželstve neuspokojujú svoje emocionálne a sexuálne potreby, čím nie je daná biologická funkcia manželstva, spolu nehospodária, čím sa nenaplnuje funkcia hospodárska, vzájomne si nepomáhajú, nevytvárajú zdravé rodinné prostredie, čím sa nenaplnuje funkcia vzájomnej pomoci. Tento stav trvá dlhší čas a nie je predpoklad, že by prišlo k obnoveniu spolužitia, keďže ani jeden z nich nie je ochotný obnoviť manželský vzťah, čo uviedla navrhovateľka výslovne na ústnom pojednávaní a odporca v písomnom podaní uviedol, že súhlasí s rozvodom, pričom nežijú ani v spoločnej domácnosti.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania mal súd za to, že účastníci nie sú v súčasnosti schopní a ani ochotní riešiť vzniknutú situáciu obnovovaním vzájomných citových a rodinných vzťahov, bežných v usporiadanej rodine.

Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že manželstvo je tak vážne rozvrátené, že si svoj spoločenský účel neplní a nie je žiaduce zachovávať formálny zväzok, preto súd za použitia citovaného zákonného ustanovenia § 23 Zákona o rodine rozhodol tak, že manželstvo rozviedol. Prihliadol pritom

i na záujem maloletých detí, ktoré potrebujú vyrastať v pokojnom prostredí, v ktorom sú vzťahy rodičov upravené nielen voči nim, ale i navzájom.

Súd mal zistené, že z manželstva pochádzajú dve maloleté deti.

Podľa § 113 ods.1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloleťým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloleťým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Navrhovateľka žiadala zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že odporca bude zaviazaný na výživné vo výške 75,- Eur na každé dieťa.

Kolízny opatrovník súhlasil s návrhom navrhovateľky, dokonca uviedol v správe zo dňa 11.05.2011, že doporučuje súdu zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matke a otca detí zaviazat' na výživné.

Odporca vo svojom písomnom podaní uviedol, že súhlasí so zverením detí navrhovateľke, ako aj s výživným vo výške 75,- Eur na každé dieťa s tým, že sa chce stretávať s deťmi neobmedzene po dohovore s navrhovateľkou.

Odporca ničím nepreukázal svoj mesačný príjem. Súdu sa podarilo zistiť, že v období od 05.12.2010 do 05.02.2011 pracoval v Štatistickom úrade SR, a to na základe dohody o vykonaní práce a bola mu vyplatená jednorazová odmena.

Aj keď medzi účastníkmi konania nedošlo pred súdom k dohode ohľadom zverenia maloletých, úpravy styku s maloletými, ako aj ohľadom výšky výživného na maloletých a ohľadom určenia osoby, ktorá bude spravovať majetok detí po rozvode, súd s poukazom na návrh navrhovateľky, odporúčanie kolízneho opatrovníka, ako aj na vyjadrenie odporcu v písomnom podaní, bez ďalšieho rozhodol tak, ako zhodne žiadali účastníci konania s prihliadnutím na odporúčanie kolízneho opatrovníka.

Teda súd maloleté deti na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá bude maloleté zastupovať a spravovať ich majetok a odporcu zaviazal prispievať na ich výživu v navrhovanej výške oboma účastníkmi, t.j. po 75,- Eur na každú maloletú, pričom rozhodol aj o neobmedzenom styku odporcu s maloletými po vzájomnej dohode s navrhovateľkou, nakoľko súd nezistil žiadne dôvody pre obmedzený styk odporcu maloletými.

Súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by maloleté nemali byť zverené navrhovateľke, dokonca posúdil, že pre maloleté je vhodnejšie ich zveriť matke, ktorá je schopná pre ne vytvoriť vhodné prostredie. Čo sa týka výšky výživného, súd teda nemal preukázaný mesačný príjem odporcu, ale odporca súhlasil s výškou, ktorú navrhovala navrhovateľka, preto súd bez ďalšieho dokazovania zaviazal odporcu na danú výšku, pričom takéto výživné súd posúdil ako primerané vzhľadom na vek maloletých a ich potreby. Súd má za to, že takéto určenie rodičovských práv a povinností je v záujme maloletých a je v súlade so zákonom a rodičmi požadované výživné zodpovedá potrebám maloletých a možnostiam odporcu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľka sa vzdala práva na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205a ods.1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.